

Tyktarmskræft med levermetastaser

19-12-2011

Patienten er en norsk kvinde, født i 1945, som fik stillet diagnosen tyktarmskræft med multiple (mange) levermetastaser i december 2004. Da patienten lider af udtalt kronisk obstruktiv lungesygdom (KOL), bliver hun betragtet som inoperabel, og den 23. december 2004 indsætter man derfor en stent i det forsnævrede parti i tyktarmen så der kommer god passage.

Patientens blod viser, at hun er ved at udvikle en blodprop, hvorfor hun sættes i blodfortyndende behandling med Fragmin.

CT-skanning den 6. januar 2005 viste multiple levermetastaser i samtlige leversegmenter, flere på 5 cm i diameter.

Blodprocenten (Hb) var på 9,3 gr.% og tumormarkøren CEA på 19.

Patienten påbegynder nu behandling med misteltenpræparatet Eurixor (to gange om ugen) og Noni-juice medio januar og supplerer med Chelidonium dråber og Vitis comp. tabletter samt maritidsel i februar. Primo marts suppleres med det norske naturpræparat Polarol som både olie og ekstrakt.

Grunden til, at patienten ikke i Norge blev tilbudt kemoterapi (cellegift), var den, at man mente, at hun var for svag dertil.

CT-skanning den 11. juli 2005 viste en forbløffende regression: Der var nu færre levermetastaser og deres størrelse var blevet mindre. For de størstes vedkommende var reduktionen på mere end 50%.

Svulsten i tarmen som oprindeligt var 3 x 4 x 4 cm stor, var også blevet mindre.

Under ophold på Humlegården i august supplerede vi med lokalhyperthermi på leveren og vore sædvanlige behandlinger.

Ved vor kontakt med patienten medio november 2005 havde hun det særdeles fint. CEA var faldet til 4, og blodprocenten var blevet normal (12,1 gr.%).

Patientens gode tilstand fortsatte til december 2005, hvor hendes tal begyndte at stige, og hun var nede til en ambulant konsultation den 17.1.2006, hvor hun var lidt mere træt. Vor sidste kontakt med patienten var ultimo marts 2006, og hun døde i hjemmet den 19.6.2006.

Konklusion: Patienten levede i halvandet år efter diagnosticering af en meget avanceret kræftlidelse med store levermetastaser, hvilket må kaldes imponerende, når man betænker dels hendes dårlige helbredstilstand med svær KOL og dels den kendsgerning, at hun ikke modtog konventionel behandling. Der er næppe tvivl om, at behandlingen med blodfortyndende medicin spillede en væsentlig rolle for det gode resultat, selv om man naturligvis altid skal betænke muligheden for en spontan remission.